

Διαθήκη Μητροπολίτου πρ. Θιβῶν & Λεβαδείας

κυρού ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ (ΓΡΑΙΚΟΥ)

Επίσκοπος Νικόδημος Γεωργίου Γραικός,

Μητροπολίτης πρ. Θιβῶν καί Λεβαδείας.

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Μερικές σκέψεις μου διά τό τέλος τῆς ζωῆς μου ὑπό τύπον Διαθήκης μου.

1ον. Μετά τήν ἐκουσίαν παραίτησίν μου ἐκ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θιβῶν καί Λεβαδείας καί τήν κατά πάντα ἱκανοποιητικήν διαδοχή μου, διά τῆς πανηγυρικής ἐκλογῆς καί ἐγκαταστάσεως, μέ τήν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς Μητροπολίτης Αὐτῆς, τοῦ πνευματικοῦ μου τέκνου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κυρίου Ἱερωνύμου Λιάππυ, δύναμαι νά εἶπω: «Νῦν ἀπολύεις τόν Δοῦλον Σου Δέσποτα».

2ον. Ἐν πρώτοις ζητῶ ταπεινῶς, ἀπό τόν Πανάγαθον Κύριον καί Θεόν μου, τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις κηδέθηκε νά καλέσει ἐμέ τόν ἐλάχιστον εἰς τόν μέγαν τις Ἱερωσύνης βαθμόν καλέσει καί καταστήσει Ἐπίσκοπο καί Μητροπολίτην τῆς Ἁγιωτάτης καί Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θιβῶν καί Λεβαδείας, τήν ὁποία ἐν φόβῳ Θεοῦ διεποίμανα ἐπί δεκατέσσερα ἔτη καί τρεῖς μήνας, νά γίνῃ ἴλεως διά τάς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας μου, καί ἁμαρτίας μου καί διά τάς τυχόν παραλήψεις κατά τήν ἐνάσκησιν τῶν Ἀρχιερατικῶν καθικόντων, καί νά μέ συγχωρήσει διά νά ἔχω καλήν ἀπολογία ἐπί τοῦ φοβεροῦ θήματος Αὐτοῦ.

3ον. Ἐπίσης ζητῶ ἀπό τούς ἀγαπιτούς συλλειτουργούς μου καί συμπρεσβυτέρους μου καί Μοναχοῦς καί Μοναχᾶς καί τόν εὐσεβῆ λαό τοῦ Κυρίου τῆς Θεοσώστου ταύτης Μητροπόλεως, νά μέ συγχωρήσουν καί νά προσεύχονται δι' ἐμέ, διά τάς τυχόν παραλήψεις μου πρὸς αὐτούς, θάν τούς ἐλύπησα ἢ τούς ἐπύκρυνα ἢ τούς κηδέκησα κατά τήν ἐνάσκησιν τῶν ἀρχιερατικῶν μου

καθηκόντων, ὡς καί ἐγώ τούς συγχωρῶ καί προσεύχομαι δι' αὐτούς ἐκ βάθους καρδίας μου.

4ον. Ἐπιθυμῶ νά ἐκφράσω τās θερμοτάτας εὐχαριστίας μου καί εὐχᾶς μου πρὸς ὅλους τους συνεργάτας μου, κληρικούς καί λαϊκούς, οἱ ὅποιοι μέ ἐβοήθησαν καί μοῦ συμπαραστάθησαν εἰς τήν Διακονίαν μου, διά τήν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τῶν εὐαγῶν Ἰδρυμάτων Αὐτῆς, κατὰ τήν διάρκειαν τῆς Ἀρχιερατείας μου.

5ον. εἰς τὰ ἀγαπιτὰ μου πνευματικά τέκνα ἐν Κυρίῳ, τό εὐσεβές χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Θιβῶν καί Λεβαεδείας, τό ὅποῖον ἰδιαιτέρως ἠγάπησα καί θεοφιλῶς ἐποίμανα, κατὰ τās ὑπαρχούσας ἐν ἐμοί ἀσθενεῖς δυνάμεις μου, ἀπονέμω πλουσίως τās Ἀρχιερατικᾶς μου εὐχᾶς καί εὐλογίας καί ἐνθέρμως προσεύχομαι ὅπως ὁ Κύριος ὁδηγεῖ αὐτούς εἰς νομάς σωτηρίου.

6ον. Τούς ἀγαπιτούς μου ἀδελφούς καί ἀδελφᾶς καί λοιπούς κατὰ σάρκα συγγενεῖς μου, ὡς καί τούς στενοὺς φίλους μου καί ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι μέ περιέβαλαν μέ περισσὴν ἀγάπην καί σεβασμὸν καί ἀκοπίασαν πολὺ διά νά ἐξυπηρετήσουν καί νά ἐλαφρύνουν τούς κόπους μου καί τās ἀγωνίας μου, τούς εὐχαριστῶ διά τήν ἀγάπην τῶν αὐτῶν καί παρακαλῶ τόν Πανάγαθον Θεόν νά τοὺς χαρίσῃ τήν εὐλογίαν Του, τόν φωτισμὸν Του καί τήν ἐπουράνιον Βασιλείαν Του.

7ον. Τούς στενοὺς καί ἀγαπιτούς συνεργάτας μου εἰς τό ἔργον τοῦ Ὀρωματείου «ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΚΩΦΑΛΛΩΝ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ» τοῦ ὁποίου μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὑπῆρξα ὁ ἰδρυτὴς καί Πρόεδρος, τούς εὐχαριστῶ θερμῶς καί νά συνεχίσουν τό ἔργον αὐτό μέ ζῆλον καί προθυμίαν. Ἐύχομαι ὁ Κύριος νά εὐλογήῃ τό ἔργον αὐτό, διά τήν πρόοδον καί τήν πνευματικὴν προαγωγὴν ὄλων τῶν κωφῶν τῆς Ἑλλάδος, τούς ὁποίους ἰδιαιτέρως ἀγαπῶ καί εὐχομαι ὑπὲρ αὐτῶν.

8ον. Ἰδιαιτέρως πρὸς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην καί Ποιμενάρχην, καί προσφιλέσ πνευματικὸν μου τέκνον, κ.Ιερώνυμον, ἀπευθύνω τήν εὐλογία μου, τήν εὐχή μου, τήν ἀγάπην μου ἐν Κυρίῳ, καί τήν Πατρικὴν μου συμβουλίαν: νά ποιμένη μέ ζῆλον, μέ ἀγάπην

καί μέ ταπεινώσιν τόν ἐκλεκτόν Λαόν τῆς Βοιωτικῆς Ἐκκλησίας καί
νά φροντίξῃ διά τήν πνευματικήν πρόοδον τῶν Ἱερῶν Μονῶν,
Ἀνδρώων καί γυναικείων, ἐντός τῶν πλαισίων τῶν Ἱερῶν Κανόνων
διά νά εἶναι πάντοτε «ΦΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ».

9ον. Κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν δέν ἔχω. Τό ἐν Ἀθήναις
διαμέρισμα ὅπου διέμενον, Χατζηχρήστου 8 ἀνήκει κατὰ ψιλὴν
κυριότητα εἰς τό Σωματεῖο «ΦΙΛΟΙ ΚΩΦΑΛΛΩΝ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ
ΖΑΧΑΡΙΑΣ».

10ον. Ὅταν ὁ Κύριος εὐδοκήσῃ νά μέ καλέσῃ πλυσίον Του,
εὐχομαι παρακαλῶ νά μέ εὖρῃ ἐν μετανοία καί ἐν πλήρει
πνευματικῇ ὑγείᾳ, καί νά μέ ἀξιώσῃ νά ἔχω καλὴν ἀπολογία
ἐνώπιόν του Φοβεροῦ Βήματος Αὐτοῦ.

11ον. Τά τῆς ἐξοδίου Ἀκολουθίας παρακαλῶ, νά ἐπιμεληθῆ ὁ
Σεβασμιώτατος κ.Ιερώνυμος, συνενοούμενος καί μετά τῆς
Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
τῆς ὁποίας διετέλεσα Γέροντας καί πνευματικός καί διῆλθον τὰς
τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

12ον. Ἡ ταφὴ τοῦ σκηνώματός μου παρακαλῶ, νά γίνῃ
ἐμπροσθέν του Μνημείου τοῦ Γολγοθά ἢ ὀπισθέν του Ἱεροῦ Βήματος
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ὁ Τάφος νά εἶναι ἀπλούς καί
ἀπέριττος. Μία πλάκα καί ἕνας Σταυρός εἶναι ἀρκετά κάτω ἀπό
τό ὄνομά μου νά χαραχθῆ τό Κυριακόν Λόγιον: «ΑΓΑΠΑΤΕ
ΑΛΛΗΛΟΥΣ».

Τὰς ἀνωτέρω σκέψεις μου κατέγραψα σήμερον Κυριακὴν πρό τῶν
Χριστουγέννων 24 Δεκεμβρίου 1989, μετά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τοῦ
Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ἐλέησον

Κύριε ἐλέησον

Κύριε ἐλέησον

† Ὁ πρ. Θιβῶν καί Λεβαδείας Νικόδημος